

gjort til Genstand for Beskatning. Jeg mener, at den samme Betragtning bør gøres gældende overfor den Sag, jeg her har tilladt mig at berøre.

Jensen-Nybjerg: Forinden dette Lovforslag sendes op i det andet høje Ting, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den nye Bestemmelse, som er indført angaaende Skatteaaret 1915—16. At inddrage dette som Sammenligningsaar finder jeg nemlig ret uheldigt, navnlig naar denne Bestemmelse ses paa Baggrund af Bestemmelserne i de tidligere Merindkomstskattelove. Da vi fik den første Merindkomstskattelov den 10. Maj 1915, blev samtlige Skatteydere, som faldt ind under denne Skattelovs Rammér, delt i to Grupper, hvoraf den ene Gruppe, de, som havde brugt hele Kalenderaaret 1914 som Regnskabsaar, og de, som ikke havde indsendt Selvangivelse, som altsaa blev ansat efter Kalenderaaret, blev ansat til at betale Merindkomstskat i Skatteaaret 1915—16, medens derimod de Skatteydere, som havde brugt et andet Regnskabsaar, og som ikke havde de 5 Krigsmaaneder af 1914 med i deres Regnskabsaar, ikke blev beskattet før i Skatteaaret 1916—17. Her opstod straks, synes jeg, en Ubillighed, idet de Skatteydere, der kom til at svare af deres Indkomst i 1914, hvor der kun kunde være 5 Krigsmaaneder medindbefattet, derved fik en Fordel overfor dem, som først skulde betale i 1916—17, og hvis Regnskabsaar begyndte lige forud for eller 1 eller 2 Maaneder før Krigen, som altsaa fik et helt eller tilnærmelsesvis et helt Krigsjaar med ind i det første Regnskabsaar. Denne Ubillighed blev forøget ved de senere Merindkomstskattelove.

Tanken med den første Merindkomstskattelov var at tidsbegrænse den til to Aar, men allerede i 1916 fik vi en Forandring i denne Merindkomstskattelov ved Loven af 17. Maj 1916. Der skete da den Forandring, at medens de, der havde betalt Merindkomstskat i det første Aar, havde betalt Skatten efter en fast Skala af 10 pCt. eller, om man vil — naar man regner med Fradragene — efter en stigende Skala fra 1—10 pCt., saa kom den anden Gruppe, de, som havde haft et Regnskabsaar, som var forud for Krigsmaanederne i 1914, til at betale efter en stigende Skala fra 1—25 pCt. Ved den næste Merindkomstskattelov af 14. Maj 1917 blev denne Skala yderligere forhøjet, saa de kom til at betale efter en stigende Skala fra 1—30 pCt., og hvis det fore-

liggende Lovforslag bliver vedtaget, hvad jeg gaar ud fra, vil de endog komme til at betale efter en stigende Skala fra 1—35 pCt. Dette Forhold medfører altsaa, at de, som har været saa heldige, at de havde Kalenderaaret som Regnskabsaar i 1914, eller de, som har været saa heldige eller ligegyldige, hvad man nu vil kalde det, ikke at opgive noget, og som derfor er blevet beskattet for Kalenderaaret 1914, slipper først med at betale af et Skatteaar, hvori der kun kunde være 5 Krigsmaaneder, medens den anden Gruppe kommer til at betale af et Skatteaar, hvor der kan være et helt Krigsjaar eller tilnærmelsesvis et helt. Dernæst kommer den første Gruppe til at betale det første Aar efter stigende Skala fra 1—10, medens den anden Gruppe, som stadig er et Aar bag ud og, hvis denne Lov bliver den sidste Lov af denne Art, skal betale sidste Gang for Skatteaaret 1919—20, kommer til at betale efter stigende Skala fra 1—35. Disse Forhold, synes mig, skaber Ubillighed nok.

Jeg skal indrømme, at det er vist forbundet med ikke saa lidt Besvær at rette disse Forhold. Men nu gør man en Forandring ved Sammenligningsaarene, som atter begunstiger dem, der hidtil har været begunstigede, idet man bestemmer, at de, som havde Krigsindtægt i Kalenderaaret 1914 og altsaa har været beskattede første Gang til Merindkomstskat i 1915—16, skal have Lov til at tage dette Skatteaar med som Sammenligningsaar. De skal altsaa have Lov til at bruge et Aar med Krigsindtægter til Sammenligningsaar, medens de, som ikke blev merbeskattet i 1915—16, men altsaa først i 1916—17, hele Tiden har haft Ret til at bruge og ogsaa har brugt Skatteaaret 1915—16 til Sammenligningsaar, fordi denne Gruppe ingen Krigsindtægt havde i det Skatteaar. De faar altsaa ingen som helst Fordel, medens de Skatteydere, som forhen havde de to af mig nævnte Fordele, faar ogsaa den tredje, som jeg anser for meget betydelig — der faldt meget store Krigsindtægter i Kalenderaaret 1914. De faar altsaa den Fordel, at de kan bruge Skatteaaret 1915—16 til Sammenligningsaar og kan altsaa med et andet Skatteaar medtage som Sammenligningsaar Halvdelen af 1915—16 og Halvdelen af det andet for dem højest indtægtgivende Skatteaar i den 4-aarige Periode.

Det er vanskeligt at sige, hvilken Klasse Medborgere dette særlig rammer. Det kunde se ud, som om det særlig vilde